

[Albrechtsen]

ret i, at besparelserne er kortsigtede. Men hvis man ser på de år, som er beskrevet nøje i forslaget, vil man se, at der sker en plyndring af både Landsbyggefonden og boligforeningernes dispositionsfonde, som bl.a. skulle bruges til at lette nybyggeriet. Man laver en masse ulykker, man skærer ned i den almennyttige byggekvote, og man skader nybyggeriet. Man tager alle mulige steder fra, hvor det virkelig gør ondt, og samtidig gennemfører man med forslaget en række statslige netobesparelser. Jeg synes simpelt hen, det er en skandale at bruge de almennyttige bygge-riens krisesituation til at komme med et forslag, der er et blot og bart besparelsesforslag.

Thor Pedersen (V):

Vi har i venstre en klar forståelse for, at der skal ske en løsning af de problemer, som er opstået og forværret i dele af det støttede byggeri, i det væsentlige byggeri fra slutningen af de glade 60ere og begyndelsen af 70erne, problemer, der bl.a. omfatter for store lejligheder i forhold til efterspørgslen og for store varmeudgifter, bl.a. på grund af for dårlig isolering, store eller forventet store vedligeholdelsesudgifter på grund af mangelfuld vedligeholdelse samt store opsamlede driftunderskud.

Jeg vil gerne her gøre det klart, at vi i venstre med dette lovforslag ikke ønsker at fraskrive hverken boligselskaberne, de enkelte afdelinger eller kommunerne deres del af ansvaret.

Boligselskaberne burde have udvist langt større fremsyn, forståelse for behov og lejlighedsstørrelse samt omkostningsbevidsthed ved projektering og opførelse af almennyttigt byggeri.

Man har til tider kunnet få den opfattelse, at visse boligselskaber planlagde og byggede ud fra en overbevisning om for det første, at selskabet skulle sikre sin egen vækst, for det andet, at enhver investering var sikret alene via de offentlige kasser, således at staten altid ville spænde et sikkerhedsnet ud for selskabernes dispositioner.

Kommunerne ved, at der er en forpligtelse med støttetilsagn og kommunegaranti og efterfølgende en forpligtelse til kontrol og godkendelse af balance på de årlige regnskaber fra de enkelte selskabers afdelinger. Kommunerne bør også vide, at der altid vil være en

risiko ved en garantistillelse. Hvis dette ikke var tilfældet, hvorfor i alverden skulle man da forlange kommunalt støttetilsagn og efterfølgende kommunegaranti for en del af lånesummen? Vi finder derfor i venstre, at det må være rigtigt som anført i forslaget, at såvel boligselskaber som kommuner inddrages i den finansielle støtte til de enkelte afdelinger.

Der er her tale om et ganske omfattende lovforslag, som udgør en afgørende hjælp til kriseramte byggerier. For det første en hjælp til de hårdtramte afdelinger ved omprioritering til indekslån med rentebidrag inden for en 2 mia kr.s ramme, hvilket kan medføre en øjeblikkelig nedsættelse af kapitaludgifterne. For det andet yderligere 150 mill. kr. fra henholdsvis staten og Boligselskabernes Landsbyggefond som ekstra kapital, hvor omprioritering alene ikke kan sikre den enkelte afdelings fortsatte beståen. For det tredje oprettelse af en boligfond finansieret af den almennyttige boligsektor selv ved arealafgifter på i alt 120 mill. kr. for årene 1985 og sikkert 1986 til sikring af økonomiske og miljømæssige problemer i afdelinger, der ikke falder ind under lovforslagets primære målgruppe. Vi kan fuldt ud støtte disse tre løsningsmoduler.

Vi lægger i venstre afgørende vægt på, dels at afdelingernes mulige besparelse anvendes til økonomisk og teknisk genopretning, dels at omprioriteringen som anført i forslaget i videst muligt omfang gennemføres uden negative virkninger i den markedsmæssige kursdannelse på obligationer. Vi er også ganske enige i betragtningerne om, at der her er tale om kortsigtede løsninger eller løsninger på mellemlang sigt, og derfor finder vi det også afgørende nødvendigt, at boligministeren gør, som det er lovet i lovforslaget, nemlig nedsætter et udvalg, der skal komme med forslag til en egentlig langsigtet løsning af de problemer, som vi ved stadig vil eksistere omkring det almennyttige boligbyggeri.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget og love en velvillig udvalgsbehandling.

Pelle Voigt (SF):

Den 21. november 1984 fremsatte SF et beslutningsforslag her i folketinget, der tog sigte på at løse de store problemer i de samspilsramte almennyttige afdelinger. Forsla-